

מי בחר, ואיך?

ליגה אל"ף

להן סכום של 5000 לירות עבור ימי החזרות ותצוגות האופנה. הן התאגדו ולחצו על אנשי מכון הייצוא והללו הסכימו לבסוף, להעלות המחיר ל-8000 לירות. בשוק הפרטי המחירים גבוהים יותר.

שרית דמיר (מימין), חלי גולדברג (משמאל), מיכל אדר (למטה), ודוג' מניות ידועות אחרות סווגו במקום הראשון. בהתחלה הציעו

בתחרות, התעטפו בשתיקה מורה. דות ירון סירבה. בהתחלה, להשיב ואחרי-כך תירצה את אי-הופעתה בכך שבנה היה חור לה. רות דר וליאורה לפידות טענו שלא הופיעו מסיבות אישיות, וסירבו לפרט.

סיפרה בתיה ישראלי: "זו התצוגה הרביעית שלי עם חכון הייצוא. כל השנים הייתי מוכנה לתנאים שלהם. השנה הציעו לי 6000 לירות לכמה ימי-חזרות ושתי התצוגות. המחיר נראה לי בלתי-סביר, ולא הסכמתי. דרשתי 8000 ל"י ברוטו, והם לא הסכימו. הם לא הסכימו מפני שאני רק שנתיים על המסלול. או מה? לדעתי טיב הדוגמנית לא נקבע לפי הוותק שלה, אלא לפי איכותה."

גם ליאורה לפידות סיפרה מאוחר יותר כי לא היתה מסכימה להשתתף, אילו היו מציעים לה 6000 לירות ברוטו.

"דוגמניות-הצמרת" קיבלו תמורת החור רות ושתי התצוגות 8000 לירות. ליגה ב' קיבלו 6000 לירות, ליגה ג' — 4000 לירות. תשע הגדולות, שקיבלו 8000 לירות, היו חלי גולדברג, קיטי ממון, תמי בן-עמי, שרית דמיר, קארין דונסקי, ציונה, חניתה צנטנר, אתי זבכו ומיכל אדר.

כיצד נקבעו המחירים? לדבריה של חנה שוורץ: "נקבעו את המחירים סתם, זאת אומרת בשנה שעברה שילמו

שרדיתיוון העומדים מאחוריהן ואלה שאינן על כל תצוגה ותצוגה ולהסכים לתנאי-שכר ועו"ת-העבודה הרבות אשר היו משקיעות.

בית יותר, הרגילות שבאמצע, שהן ותתי קות, אבל לא כל-כך טובות, והמתחילות. זה נורא אכזרי, אני יודעת. ליאורה לפידות היא דוגמנית מעולה. גם רות ירון, אבל מה יכולתי לעשות?" את האשמה הטילה שוורץ בעובדה שלדוגמניות בארץ אין סוכנים, וכך יוצא שהמחירים נקבעים ברגע האחרון, לפי שי-קול-דעתו של הקניין. המחיר ליום עבודה לדוגמנית-צמרת בשבוע האופנה היה כ-3000 ל"י. לסוג ב': 1500—2000 ל"י. לסוג ג': 1000—750 ל"י, לתשע שעות-עבודה.

אי.קס, השנה העלו את המחירים לפי האינ-פלציה. הצענו להן 5000, ואז התאגדו כמה מדוגמניות-הצמרת והחליטו שהן לא מר-כנות לסכום כזה. הן טענו שבשוק הפרטי הן מרוויחות על אותו דבר 10 אלפים ל-רות, ולא תהיינה מוכנות להשתתף בסכום נמוך יותר. בסוף התפשרנו על 8000 לירות. ביגלל האינפלציה לא יכולנו לשלם לכל הדוגמניות את אותו המחיר, וכך יצא שלמרות שבהתחלה סיווגנו את הדוגמניות לשני סוגים — ותיקות ומתחילות — נאלצ-נו לחלק אותן לשלושה סוגים — הטרי

נכון שאני רק שנתיים על המסלול, התמרמרה בתיה ישראלי (מימין). שאר הדוגמניות הן יותר ותיקות, אבל לי זה לא משנה. דרשתי רות. הם לא הסכימו, אז לא השתתפתי בתצוגה." לידה (משמאל) טלי גולדברג.

הבי"ת